

сичката си сила (*je le tenais serré de toute ma force*). Т. 67. И сма-
линиятъ погледъ свой Върхъ прелестиятъ ангелъ спрѣлъ, До портата
що е стоялъ, Кат' о земята прикованъ. Пс. 11—12 р. 137. Но една
строга сѣдба ма свързва о туй злочесто отечество (*m'attache à cette
malheureuse patrie*). Т. 54. Блѣсъкътъ, който е прилепенъ о царското
достоинство, е лъжовенъ. Т. 92. **О-едно, О-двѣ, О-три и т. д.**
въ единъ разъ, въ два раза и т. д.: Набери парливъ копривъ, на ѣ
завий о-едно или о-двѣ въ тънка кржикъ. Л. Д. 1871 р. 145. **О прѣвъ**
пѣтъ, въ первый разъ: О прѣвъ пѣтъ, като чуете това, може да ви
си види чюдно. Л. Д. 1873 р. 180. Ако би ся случило о прѣвъ пѣтъ да
не хване боль-тъ, да боляса и вторый пѣтъ. Л. Д. 1874 р. 86.

Оба числ. муж. р. оба. Обѣ для родовъ женск. и средняю: „Отвори,
Петро 'убава! Запали киска борина, Наточи вино цѣрвено, Оба да Пе-
тро, пиеме“. М. 347. Тукъ сѣ чудѣтъ двѣ млади не'ести, Като да ѣ се-
стра отмилеетъ—И обете си сѣ сусборве'е. М. 56. Санце и месецъ ми
сѣ облогве'е—„А егиди ѣсна месечино! Обевъ едношъ мѣ д' угренме,
Обевъ едношъ мѣ да зайдиме“. М. 59. Галваническия токъ разлага вода-
та въ *обойтъ* двѣ нѣчала на кислородъ и водородъ. Л. Д. 1876 р. 94.
Обаица двое (син. двоица): Обаица пѣтъ да си тѣргаме. М. 122. Овѣ
за нещо сѣ скараха, сѣ збиха и обаица-та сѣ опраха. М. р. 527.

Обавѣ м. св. задержу, займу: С китки-ти да ги обавиш, До като
дождъ и ази. Д. 19, 28—29. „В' студно увыніе злѣ впаднѣлъ, Гръцкы
духовникъ в' робство г' убавя, Просто му пустовѣрье вдѣхнѣлъ, Звѣр-
ско иго в' божи гнѣвъ му притвари!“ Гп. 153.

Обагнѣ са м. св. обагняюсь (объ овцѣ). Ц.

Обагрѣ м. св. окрашу (син. боядисвамъ): Насаденый же худож-
ственно по цѣлы уврѣты шипцѣ цвѣтъмъ убагрѣниль пространства.
Пк. 78. Шарено обагрѣны зурничкы (шрамѣ). Л. Д. 1869 р. 101. Едам-
ското сирене са срѣща въ тѣрговия-та обагрено въ червенъ шаръ. Тоя
шаръ най-много му са дава чрѣзъ *обагрюваніе* полици-тѣ. Л. Д. 1875 р. 99.

Обади м. св. **Обаждамъ** м. дл. 1) обявлю, обявляю; опо-
вѣщу, оповѣщаю; извѣщу, извѣщаю; скажу: Тука бѣше издигнѣто цар-
ско мѣсто, отъ кое-то обаждахъ на народ-атъ сборнытъ рѣшениа. Р.
25. Вързоходецатъ обади, че голѣма сила иде на Прѣславъ. Р. 96. А
нѣкой си Дрюеллъ обадилъ, че той употрѣбилъ обыкновеннѣ соль и
сполучилъ да запази лозя-та си отъ болестъ. Л. Д. 1869 р. 213. Дѣца-
та, ако обадахъ съ време, можяхъ да си исцѣлятъ. Л. Д. 1872 р. 149.
Сѣнища-та не обаждатъ всякога истина-та. Л. Д. 1875 р. 137. Азъ за-
рѣчахъ строго на момче-то да не обажда никому за тазн случка. ѣ.
р. 137. Фултонъ обади за изобрѣтеніе-то си на правителство-то на С. ты